

Holger Larsen: Det skulde glæde mig i allerhøjeste Grad, om det ærede Medlem Hr. Korsgaard kunde faa den højtærede Minister til at give denne Fortolkning med Hensyn til disse 5 Mill. Kr. Men det er min Overbevisning, at det ærede Medlem Hr. Vesterager har noget Ret i dette, at det er i alt Fald den højtærede Ministers Mening, at disse Penge skal falde til Kommuner, som faar forøgede Udgifter i Anledning af Aldersrentelovens Gennemførelse. Og da Forholdet for Københavns og for Købstædernes, i alt Fald for de store Købstæders, Vedkommende er dette, at man maa meget langt ned med Understøttelserne efter det foreliggende Lovforslag, vil der spares mange Penge til Imødegaaelse af nye Krav — for jeg er ganske klar over, at der vil komme et nyt Befolkningslag til, nemlig bestaaende af dem, der ejer noget, og det vil forøge Antallet af dem, der skal understøttes. Til Imødegaaelse heraf faar vi en Mængde Penge, som spares ved, at vi kommer længere ned. Men dertil kommer, hvad ærede Medlemmer ikke maa glemme, at ved, at man sætter Aldersgrænsen 5 Aar op, naar den ene Fjerdedel — tror jeg, det er — af Andragerne at dø, før Tidspunktet for Rentetildelingen indtræder. Derved vil Kommunerne faa en Bunke Penge, saa jeg tror, at hverken Københavns eller Købstadkommunerne vil faa Del i de 5 Mill. Kr. Men jeg kunde godt for mit Vedkommende have tiltraadt det onskabsfulde Udvalgsmedlems Forslag om, at vi yderligere gav Landkommunerne, hvad vi sparede.

Borgbjerg: Ogsaa jeg ønsker naturligtvis, at den højtærede Indenrigsminister, naar han nu faar Ordet, vil bortfortolke det meget uheldige Udtryk i Betænkningen, men dette kan efter min Mening kun forstaaas, som jeg har forstaaet det. — Det ærede Medlem Hr. Vesterager behøver jeg blot at henvise til Bemærkningerne til Indenrigsministerens Forslag. Der er jo taget Hensyn baade til, at Alderdomsunderstøttelsen nedsættes, og til, at Kredsen af de understøttede udvides i økonomisk Henseende. Men saa samtidig forhøjes ogsaa Aldersgrænsen fra 60 til 65 Aar. Alt det, som det ærede Medlem Hr. Vesterager peger paa, er der taget Hensyn til ved Udregningen, og derved kommer Ministeren i sine Bemærkninger til, at Hovedstaden nu betaler en Alderdomsunderstøttelse paa 10,2 Mill. Kr., men efter dette Lovforslags Gennemførelse kun vil komme til at betale 8,8 Mill. Kr. i Aldersrente. Det ærede Medlem Hr. Vesterager er altsaa slaet af Ministerens egne Tal.

Refshauge: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen mente at finde et misbilligende Udtryk i Formandens Ansigt, fordi hans Tale var for lang. Jeg holder med Formanden i, at korte Taler er de bedste. Jeg skal derfor fatte mig i Korthed.

Der findes i Betænkningen en Bemærkning om, at nogle Medlemmer indenfor Flertallet har næret Betænelighed ved at gaa til en fast Aldersrente som en *vederlagsfri* Nydelse, idet man har frygtet for de økonomiske Følger heraf i de forskellige Kommuner. Jeg bekender, at jeg hører til de Medlemmer af Flertallet, der har næret saadanne Betæneligheder; og naar jeg gør det, er det særlig med Henblik paa de sønderjydske Kommuner, hvor der i Øjeblikket findes ganske abnorme Forhold paa Grund af Markkursens dybe Fald, Markens saa at sige fuldstændige Tilintetgørelse. Vi staar i Sønderjylland overfor Virkningen af en Statsbankerot, ikke mindre og ikke mere, en Statsbankerot som den, der fandt Sted her i Kongeriget for rigelig 100 Aar siden. Denne frygtelige Statsbankerot har virket saadan, at store Dele af Befolkningen, der forhen var velhavende, nu sidder i meget smaa Kaar, og det vil medføre, at mange, der ellers let vilde have kunnet klare sig selv og maaske endda hjulpet andre, nu vil falde ind under Aldersrenteloven. Jeg har allerede ved Udvalgsbehandlings Begyndelse anmodet den højtærede Indenrigsminister om at fremskaffe Oplysninger fra de sønderjydske Landsdele om, hvordan Loven vilde komme til at virke dernede, idet jeg forudsaa, at der var adskillige Kommuner, som umuligt vilde kunne bære de Byrder, denne Lov vilde paalægge dem. Jeg bor saaledes Nabo op til en lille Kommune, som hedder Christiansfeld, en Kommune, hvor der findes et forholdsvis stort Antal gamle, der i sin Tid var ret velstaaende Smaakapitalister, som var i Stand til at klare sig selv paa en pæn Maade, men nu er Forholdene saadan, at de allerfleste af disse gamle, som sikkert vil andrage 20—30 pCt. af hele Byens Indbyggerantal, vil kunne komme ind under Aldersrenten. Forholdet er endvidere det, at der i denne lille Kommune kun findes 10—12 Personer, der virkelig tjener noget og virkelig er i Stand til at betale noget betydeligt i Skat. Hvordan en Lov som denne vil komme til at virke i en saadan Kommune, vil enhver kunne sige sig selv.

Der findes ligeledes i Betænkningen et Afsnit, hvori der staar, at Ministeren har i Udvalget givet Tilsagn om, at et Beløb af indtil 5 Mill. Kr. aarlig vil blive stillet til Raadighed for Kommunerne i Anledning af